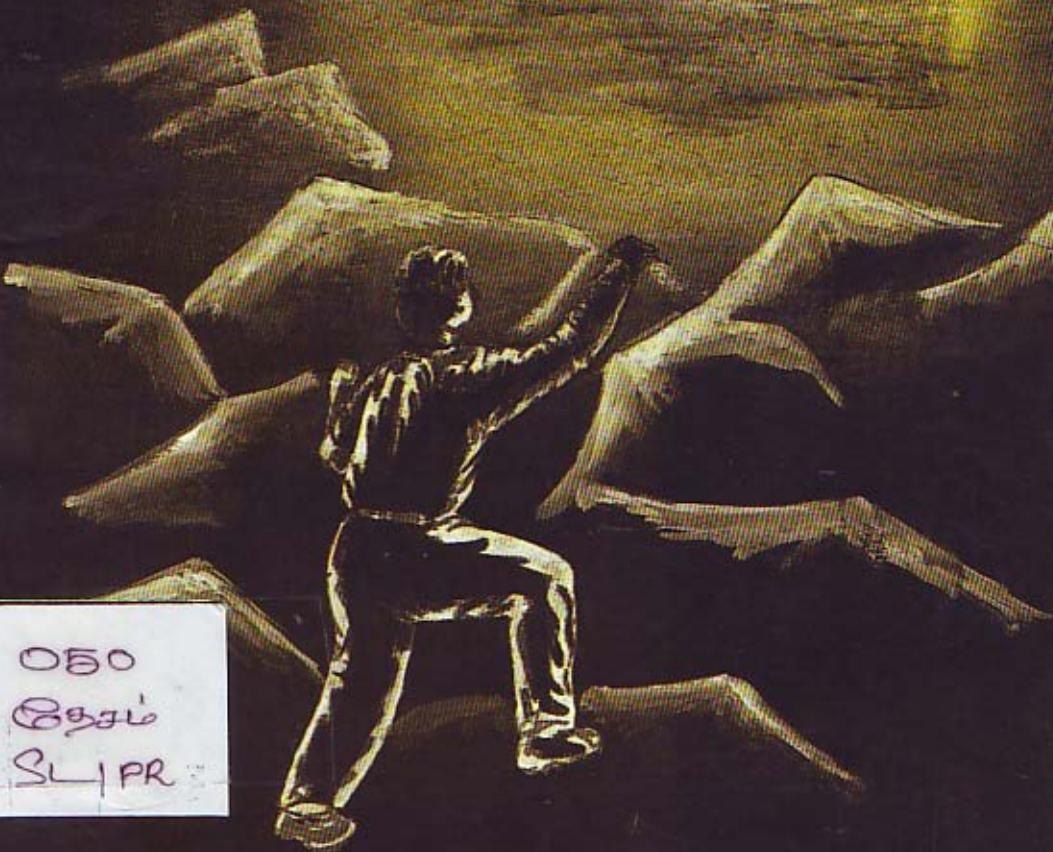

நேற்று

050

நேற்று

SLI PR

ஆசிரியர் : R.C. ராஜகுமார்
தெருத்துாசியோன்

*With best
Complements
from:*

K.M. VICKNESHWARAN

அந்முகம்

Editor :-

Mr.R.Charles Rajkumar
B.A.(Eastern University)
Translator (North Esst Provincial Council)

Sub Editir :-

Mr. A.Parameswaran
B.Ac (Eastern University)
Cultural Officer (Kuchchavely)
Teacher

Managing Editor

Mr. V. Supramaniyam
B.A. (Eco. - SP)

Advisory Committee :-

1. **Prof. A. Santhirasegaran**
Ded (Hons) (cey) Ph.D (Hirozima)
Department of Social Science
Faculty of Education
University of Colombo
2. **Mr.N.Ravinthirakumaran**
Lecturer, Dept.of. Economics
University of Colombo.
3. **Mr.S.Selvanayaham**
J.P.U.M. Attam At Low & Notray Public

தேசம் சஞ்சிகை
ஊடாக நாங்கள்
பேசுகின்றோம். எங்கள்
சத்தத்தைக் கேட்டு
கைக்களினால் பதில்
கூறாமல் உள்ளத் தின்
ஆழத்திலிருந்து உணர்வு
யுரவமாக உங்கள் உதவிகள்
எங்களை நோக்கி
உதயமாக்கட்டும். கண்
பார்வையற்ற பட்டதாரிகளின்
கூட்டு முயற் சியின்
வெளிப்பாடே தேசம்
சஞ்சிகை இதழ் ஐஜல்
இருந்து சமுகத் தின்
பல்கோணப் பார்வையின்
தேசம் சஞ்சிகை வெளிவற
இருக்கின்றது. உங்களது
ஆக்கங்களை அனுப்பி
வையுங்கள் தரம் கண்டு
பிரசுரிப்போம்.

நன்றி

ஆசிரியர்

பொருள்க்கம்

- ஆங்கில அறிமுகம்
- இனி இருள் இல்லை
- நேற்றிலிருந்து இன்று வரை
- "கல்வி" விழிப்புலக்குறைபாடுடைய மகளிருக்கு வாழ்வின் ஓர் ஆணிவேர்
- சமூகத்தின் பார்வையில் பார்வையற்றர்கள்
- இலங்கையில் பார்வையற்றோரும் தொழிலின்மையும்
- சிந்திக்க வைத்த சந்திப்புக்கள்.

DECEMBER - 3rd

Oh! Our nation think about this date.

Every year December 3rd is celebrated as the day for the disabled. On this day the desabled are remembered. The Government and the Non Governmental Organisations arrange some programmes in which the disabled are offered presents and assistance and at the same time these organisations advertise about themselves. Nothing is wrong in this. But what is distressing is that they forget about everything after this. Due to the current war numerous people have lost their limbs and are living in difficult conditons. Other than this people affected by accidents and natural causes are seen walking about with the aid of canes and crutches and also depend on the others for their living. They are being compelled to spend the rest of their lifetime in a depressed state of mind. Every one with a kind heart should realise about the problems of these people undergo and their sorrows. It is their duty to come forward to provide assistance and give encouragement. The physically handicapped have to be guided to build their mental strength so that they become useful to their families as well as to the nation.

Through "THESAM" a journal published by the visually handicapped graduates their views and experiences are brought to light. In the history of Sri Lanka this is a pioneer effort by these graduates to have got together and publish a journal. You may be interested in knowing about the contents of this journal. It carries articles contributed by my visually handicapped friends and me. Each of these articles is a speciality by itself.

We have expressed our sorrows.

We have clearly stated the problems we encounter.

We seek redress through your hands.

The blind spending their life with the assistance of others is a thing of the past. Today we are able to study, graduate ourselves and hold good positions. Our voice may also be heard in the Parliament.

Therefore, we have demonstrated our talents through this journal and also have listed our wants, so that you may extend your generous support.

For the contineous publication of "THESAM" and the improvement of our services please solicit your support.

Editor

R.C. Rajkumar.

தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு வலக்கரம் கொடுத்தவர்களை வாழ்வில் மறக்கக் கூடாது நன்கொடை கொடுத்தவர்களை நன்றி செலுத்தக் கூடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

மோகனதாஸன்	- வர்த்தகர்
எஸ். செல்வநாயகம்	- சட்டத்தரணி
சிறிதர்சிங்	- பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
எஸ்.சண்முகநாதன்	- வர்த்தகர்
ஜெயக்குமார்	- வர்த்தகர்.
ஆலாலசுந்தரம்	- ஆசிரிய
வீ.எஸ். குமார்	- வர்த்தகர்.
அருள்	- டாக்டர்.

1. தேசம் 1
2. சிறப்புச் சஞ்சிகை ஊனமுற்றோர் தினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்றது.
3. கண்பார்வையற்றவர்கள் தரும் அனுபவ ஆக்கங்கள் விலை 30/-
4. ஆசிரியர் R.C. ராஜ்குமார்

தொடர்புகளுக்கு :

ஆசிரியர் **R.C. ராஜ்குமார்**

தொடர்புக்கு இல.29, பிறட்டிகா வீதி, கொழும்பு-06.

தொலைபேசி : 078-649506

ஆச்சியை

சார் ஸ் இராஜ் குமார் ஊக் கமுடை மைக் கான
ஏடுத்துக்காட்டு.

இப்பொழுது அவர் தன்னுடைய நண்பாக்ஞாடன் இணைந்து
'தேசம்' எனும் சஞ்சிகையை வெளிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

'தேசம்' மிக மிக அசாதாரணமான ஒரு ஊடகம் விழிப்புலன்
அற்றோர் விழிப்புலன் உடையோற்கு தரும் பரிசில் இது
பெரும்பாலானோர் பார்க்கத்தவறுவனவற்றைப் 'பார்க்க' வைக்கும்
சஞ்சிகை இது.

பார்வை செம்மை என்பது வெறுமனே கண் என்னும்
உடலுறுப்பால் வருவதில்லை அது உள்ளின்று ஒளிரும் 'நோக்கால்'
'தரிசனத்தால்' வருவது.

'தேசம்' குழுவினரின் முயற்சிகள் வெல்க சிறப்படைய
வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
பேராசிரியர் க.சி.வத்தம்பி
Ma (sri L) Phd (Birm)
D Litt (honoris Causa) jfn
Professor - Emeritus

இனி இருள் கிள்ளை

மாநிகப்பிள்ளைகள் மாநிதங்களை கோஞ்சி வழுப் பீச் சூப்பிகைக்குப் பேரவி கொடுத்து, எங்களின் உணர்வுகளையும், உள்ளங்களிடங்களையும் உணர்ந்து கொள்ளுகின்கள். கன் பார்க்கவே அற்றவர்களின் கடந்த கால வரலாற்றில் நிறுத்துப் பார்க்க, ஒரு வாய்ப்பு வழங்கிறது.

பார்க்கவேயற்றவர்கள் பாதையேறங்களின் கைந்திடப் பிச்சை எடுத்துப் பிடிட்டிருள் ரூடங்கி அடங்கி உட்கூர்ந்து இருந்ததுப் பட்டந்த காலத்தில் காப்பான வரலாறுகள். இந்த வரலாறுகளின் வர்த்தகள் வழியே கொஞ்சம் கடந்து பார்போம்.*

பிறவிலே பார்க்கவையே இழந்தவர்கள், வாழ்க்கையின் இடையில் இயற்கை பிள் நியதிப்படி பார்க்கவையே பறி கொடுத்தவர்கள் விபத்தின் விளைவாக விரிவின் ஒளியை இழந்தவர்கள் இவர்களின் நிலை குறித்துக் குறிப்பாகக் கண்பார்க்கவே அற்றவர்களின் பெற்றோர் உற்றோர் என்ன செய்தார்கள்: "ஒன்றிற்கும் இயலாதவர்கள்" என முடிவெடுத்து அவர்களை ஒரு முலைக்குள் மூடக்கிடவெத்தார்கள். இக் கூற்று எல்லா பார்க்கவே அற்றவர்களின் பெற்றோருக்கும் ஏற்குமையதாகாது. பின்னோக்கிய வரலாற்றின் பின்னணியில் பல பார்க்கவேயற்றவர்கள் சாதனைகளைச் சமைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் இச் சாதனைகளுக்கு பெற்றோரும் மற்றோரும் துணை பிரித்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் இயல்பாகவே அவர்களுக்கு ஆற்றல்களும் நிறைகளும் இருந்திருக்கின்றன. வரலாற்றின் நிலைத் தூபிகளில் இடம் பிடித்த இவர்களை நினைத்து நிகழ்கால பார்க்கவேயற்றோரும் அவர்களின் பெற்றோர் உறுவினர்களும் ஏனையோரும் இவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையினை முன் உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

பதினேட்டாம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் வாழ்ந்த லூயி பிறைபில்தாக் "பிறையில்" எழுத்தைக் கண்டு பிடித்தார். இவ்வெழுத்துக்களின் அடிப்படையில் தான் கண்பார்க்கவேயற்றவர்கள் பேரிய கல்பியங்களைக் கூட்டு கிழக்கிறார்கள் பிரித்தானியாரில் வாழ்ந்த காலின் ஜோன்பிள்ளன், காலத்தினால் அழியா கலைப் படைப்பாக்களை உருவாக்கினார். அரென்கானில் அவதரித்த ஹெல்வேல் சிந்தகளைக்கு அப்பாற்பட்ட செய்கைகளைச் செய்து ஒரு எடுத்துப் பாட்டான வாழ்க்கையை எம்மெங்குக்கு வழங்குத் தூப்பார்கள். இத்தோடு இடியா ஓடி சிகை இயற்றிய வேறுமரும் ஒரு பார்க்கவையற்றவரே. இவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் காற்று உணர்ந்து அவர்களின் முன் மாதிரிகளை எம் வாழ்வது நீங்களாதாகக் கொண்டு முன்னேற முயறிப்போம்.

நூழ் கால நிலைமையில் யுத்தங்கள் காரணமாக கன்களை இழந்தவர்கள் கணக்கற்றோர் காரிருவில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வெளிப்புலகத் தொட்டாகள் துண்டிக்கப் பட்டவர்களாகத் துயரத் தூடன் காலன் கடத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைமை காணப்படுகிறார்கள். உண்ணோரிலேயே இவர்கள் பரிதாபத்திற்கு இயவர்கள். ஆனாலும் அப்படிப் பட்டவர்களைப் பரிதாபத்தூடன் பார்க்காமல் சமுதாயத்தில் அங்குள்களையும் சந்தோஷத்தூடன் வாழ்வதற்கான வரிசைகளும் வசதிகளும் ஒரளாற்காலது செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இத்தகைய முயற்சிகளில் அந்தப்பகுதியில் பெற்றோரும் உறவினர்களும் உதவிகளை செய்வதற்கு முன்விற்க வேண்டும் விரிப்புலன் அற்றோரும் தங்கள் தேவைகளைத் தெரிந்து கொண்டுஅவற்றை மறைக்காமல் மனம் விட்டு மற்றோருடனும் உற்றோருடனும் கதைத்து கலந்தாலோசித்து வேளி உலகிறுக விளக்கப் படுத்துவது மிக அவசியம். ஒவ்வொரு விரிப்புலன் அற்றோரும் விட்டிருக்கும் இருக்காமல் விளிக்குவந்து சமுதாயத்தில் விரிப்புலன் அற்றோர் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்ச்சிகை ஏற்படுத்தினால் என்ன?

பார்க்கவேயற்றவர்களின் இன்னோரன்ன தேவைகள், மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும் இருக்கிறது. குறிப்பாக பார்க்கவேயற்றவர்கள் குடும்பத்தில், கல்லூரியில், உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் தொழில் புரியும் அலுவலகங்களில், பொது இடங்களில் பல்வேறு பட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்கொக்க வேண்டியது. சாதரண மனிதர்களோடு ஒப்பிடும் போது கண்பார்க்கவேயற்றவர்கள் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் போரட வேண்டியுள்ளது. பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஏனையோரைத் தங்கிருக்கும் நிலை உள்ளது. விடி இழந்தவர்கள் ஏனையோரில் தங்கிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கும் தன்னிட்டையாக இயங்குவதற்கும் நூவை விட்டுநான் வளர்ச்சியில் பல வகுக்கள் கூடுவது. இவ்வசதிகள் எல்லாவற்றையும், மேற்காத்திய நூடுகளில் வாழும் நியூப் புலவர்களோர் அனுபவிக்கிறார்கள். நமது நூட்டில் வாழும் பார்க்கவேயற்றவர்கள் பல்வேறு வசதியின்கையிலும் வாழ்வில் வளம் காணத் துடக்கிறார்கள். நமது பகுதிகளில் விழிப்புணர்ச்சி மிக்க விழிப்புலன் அற்றோரைக் காலையாம். தன் ஸ்பிரிக்கையுடன் ஏதையும் செய்ய முடியும் என்ற மன உறுதியுடன் செய்யப்படும் கண்பார்க்கவேயற்றோர், கண்பார்க்கவே என்னவர்களுக்குக் கூட எடுத்துக் கூட்டாக வாழ்கிறார்கள். உண்ணோரில் விழிப்புணர்களியால் கூடச் செய்ய இயலாத காரியங்களை கண்ணில் கணம் உள்ளவர்கள் உறுதியுடன் செய்கிறார்கள்.

சமுதாயமே பார்க்கவேயற்றவர்களைப் பரிதாபத்தூடன் பார்க்காதீர்கள். அவர்களுக்காக, அலுதாபம் படாதீர்கள், ஏனைனில் உங்களின் பரிதாபங்கள் அவர்களைப் பலாயின்ப் படுத்திவிடும், உங்களின் அலுதாபங்கள் அவர்களை

அகைதயிப்படுத்தி விடும். எனவே விழி இழந்தவர்களுக்கு உங்களால் முடிந்தது ஆக்கப்படுவாரான உதவிகளைச் செய்யுங்கள். கல்பார்வையற்றவர்களும் ஒரு கொருவான வாழ்க்கையை வாழ கொடுங்கள். வீதிபில் நடைமாடும் விழிப்புலைக் அற்றோரை விமர்சிக்காதிர்கள். உங்களால் கூடுமான வரை உற்சாகத்தை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்.

விழிரீது ஓளிபில்லை, துளியேனும் கவலையில்லை, போகும் வழிமீதும் தடைபில்லை.

இந்த நம்பிக்கையுடன் பார்வையற்றோரும் புதிய எழுச்சியைத் தோற்றுவிப்பார்கள்.

நன்றி

அங்கலாய்ப்பு

இளைஞனே!	- என்	குளித்துக் கூந்தல்
இதயத்தவிப்பையும்		பின்னி,
இமைகளின் அசைவுகளையும்		குவளையிலே பால்
உன்னால் ஏன்?		ஏந்தி,
உனர முடியவில்லை,		அந்திப் பொழுதினிலே
நீ நிலவைத்		உன்னை நான்
தேடுவது		எதிர்பார்த்து வமாற்றமடைந்தேன்
எனக்குப் பிரிகிறது		காரிருளின் காரிகை
அமாவாசை வாழ்க்கை		என்னைக் காணி
வாழும்		காலை நீ வருவாயோ!
என்னை எப்படி?		
நீ நேசிப்பாய்,		

நெற்றிலீருந்து கீற்றுவரை

பொதுவாக எல்லோருடைய மனத்திலும் நேர்காணல் என்றவுடன் இலக்கியப் படைப்பாளியின் அல்லது ஒரு கலைஞரின் வரலாறுதான் நினைவிற்கு வரும், ஆனால் என்னைப் போறுத்தவரை வித்தியாசமான நப்பகளை செல்வி காணவேண்டும் என நினைப்பவன். அதனால் யாரைச் செல்வி காணலாம் என யோசித்த எனக்கு தரிசனம் விழிப்புலன்ற்றோர் பாடசாலை அதிபரின் நினைவுதான் வந்தது அது இந்தச் சஞ்சிகைக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் என நினைத்தவாறே தரிசனத்தை நோக்கி எனது பயணம் ஆரம்பித்து.

அன்று ஒரு மாலைநேரம். நான் தரிசனத் தின் முன்னால் பேருந்திலிருந்து இறங்கினேன். தரிசனம் பாடசாலையின் முன்புறமாக மாணவர்கள் கிறிக்கற் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பார்வையற்றவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் வேறு மாணவர்கள் வந்து இப்படிக் கிறிக்கற் கிறுக்கும் இடையூராக இருக்காதா எனச் சின்தித்தவாறு உள்ளே நுழைந்தேன். அலுவலக அறைக்குள் இருந்த சிரித்திருப்பு உள்ளே நுழைந்தேன். அலுவலக அறைக்குள் இருந்த நான் ஒரு பத்திரிகையாளன் என்பதை அறந்தபின்னார், தான் தரிசனத்தின் நிர்வாக உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுவதாகவும், தனது பெயர் திரு. சிங்கராஜா எனவும் கூறினார். அவர் கூறிமுடிக்கவும் அதிபர் திரு. இத்யராஜன் அவர்கள் தனது அலுவலகத்திலிருந்து வரவும் சரியாக இருந்தது. நான் வந்த காரணத்தைக் கூறியபோது. ஒரு புன்முறவுவுடன் பக்கத்திலே அமர்ந்துகொண்டார்.

செவ்வியை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் வெளி மாணவர்களை என் உங்கள் பாடசாலைக்குள் கிறிக்கற் விளையாட அனுமதித்துள்ளீர்கள் என அதிபரை கேட்டேன். அதிபர் சற்றுப் பலமாகச் சிரித்தவாறே அது எங்கள் பார்வையற்ற மாணவர்கள்தான் எனக்கூறவும் நான் அதிர்ந்துபோனேன். பார்வையற்ற கலைஞர் என்றாகப் பார்த்ததேன். அவர்கள் விளையாடுவர்களைத் திரும்பி நன்றாகப் பார்த்ததேன். அவர்கள் மின்னல்வேகத்தில் ஒடி ஓட்டங்களைக் குவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பஞ்சு அங்கும் இங்கும் ஒடி அவர்களும் தூரத்திப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒரு மாணவன் வாணையிடுதாக ஒலிபரப்புச் செய்வதுபோல தமிழிலும் சிங்களத்திலும் நேர்முக வர்ணனை செய்து மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார் எல்லாவற்றையும் பார்த்திருந்த நான் சற்று நேரத்தில் சுயநினைவிற்கு வந்தவனாக அதிபரை நேர்காணல் செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

முதலில் உங்களைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறிவிட்டு,

உங்களுக்கும் தரிசனம் பாடசாலைக்கும் கன அல்லது நூலாகிய தோட்டபைய்வறிக் கூறுவர்களா?" மட்டக்களப்பிள்ளை, அவிர்த்தும் என்னும் இடத்தில் நான் பிறக்கேதேன். எனக்குப் பிறக்கும்போது பார்க்கவேணில் குறைபாடு இருந்தபோதும் எனது பந்தாவது வயதில் பார்க்கவேண்டும் குற்றாககே இழந்துவிட்டேன். எனது குடும்பம் ஒரு நடுத்தரக் குடும்பமாக இருந்தபோதிலும் எனது பெற்றோர் என்னை எப்படியாவது படிக்கவேண்டிய என முடிவெடுத்தார்கள். அதனால் 1978 ஆம் ஆண்டு மாற்பயன்த்தில் கைதூரி என்னும் இடத்தில் செயற்பட்டுவந்த "ஸ்வீல்ட்" விரிப்புலலஞ்சோர் பாடசாலையில் என்னை எனது தந்தை சேர்த்தார். அன்றிலிருந்து நான் அங்கு படித்து அதன் பின்னர் மீண்டும் கூறுப்படுதல் சாவகசேரி "திறிபேக்" கல்லூரியில் எனது கல்வியைத் தொடர்க்கேன்.

"பார்வை ஒன்னா மாணவர்கள் கற்றும் பாடசாலையில் எவ்வாறு கல்வி கற்றிருக்கள்? என்று குறுக்கிட்டுக் கேட்டுள்ளது.

நாங்கள் கல்வி கற்பது என்றால் இப்படித்தான் எல்லோரும் ஆச்சியிட்டுவர்கள். பார்வையற்றவர்கள் ஆரம்பத்தில் "பிரேரில்" என்னும் ஒரு குற்றமுத்து ஒன்றைக் கற்றியார்கள் பின்னர் சாதாரண பாடசாலைகளில் பார்வை உள்ள மாணவர்களுடன் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றாக இணைந்து கல்வி கற்கும் முறையை ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டம் என்று அழைக்கிறார்கள். பார்வை உள்ளவர்களுடன் படிக்கும்போது "பிரேரில்" எழுத்தில் பார்வையற்றேற்க எழுதும் விடயங்களை சாதாரண பேண எழுத்திற்கு மாற்றுவதற்கு விசேட பயிற்சி பெற ஆசிரியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார். அப்படி விசேட ஆசிரியர் இல்லாமல் தமது கூய முயற்சியால் கல்வி கற்றவர்களும் பார்வையற்றவர்களுள் இருக்கத்தாக செய்கிறார்கள். கணித பாடத்தைச் செய்வதற்காக "அபக்கல்" என்னும் ஒரு கருவி உள்ளது. இக்கருவி சீன நாட்டில் பார்வை உள்ளவர்கள் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தும் கருவி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறுகூ எனது கல்வியை கூபொது. சாதாரணம்வரை கற்றுவிட்டு கூபொது உயர்தாம் கற்பதற்காக யூனியன் கல்லூரிக்குச் சென்றேன். எனக்கு நின்றகாலமாக மட்டக்களப்பில் ஒரு பார்வையற்றோர் பாடசாலை அழைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை, அந்தக் காலத்தில் அதிகமாக வலுப்பெறுத் தோட்டங்கியது. "மட்டக்களப்பில் அப்படி ஒரு பாடசாலை அழைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை ஏன் உங்களுக்கு உருவாஸ்து?" மின்னும் நான் குறுக்கிடடேன்

நல்லதோரு கேள்வியைத்தான் கேட்டார்கள் என்று அவர் சொல்லத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணம் பார்வையற்றவர் கணவைப்பற்றி ஒரளவு அரிஸ்திருந்தது. அதற்குக் காரணம் அங்கு 1956-ஆம் ஆண்டே பிழேரில் சூலமாக கல்வியைக் கற்றிக்கூட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள்

பட்டக்களப்பில் பரவுவதைக் கண்ணி கற்கலாம் என்பதை எடுத்துக்கூறினால் கூட ஒருவந்தும் பய்யது நிலை தான் திரளை ஆராபிங்கும் வைசு இருந்தது எனக் கூறலாம். இத்தகைய ஒரு நிலையில் பரவுவையற்றவர்கள் யாற்பொன்று சேஞ்சு கல்வி கற்பது மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. அதற்கு போக்குவரத்துப் பிழக்கலையும், வழுமையும், மங்களின் அறிமுகமையும் கூடக் காரணங்களாக இருந்தன என்பதை மறுக்குவதையாது. இந்த நிலையில் என்னால் யாற்பொன்றில் தோடாந்து கல்வி கற்க முடியவில்லை. எனது சிறுதலை யெல்லாம் பட்டக்களப்பில் கல்வி கற்கலாமல் விளைக்க காலத்தைக் கழித்துக்கொள்ள இருக்கும் பார்வையற்றவர்களுக்கு ஒரு ஏற்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. என்றால் கல்வியை நிறுத்திவிட்டு எனது பிற்பு இடமாகிய பட்டக்களப்பிற்கு வந்தேன். நான் இங்கு வந்து உடனடியாகவே பாடசாலை அமைக்கும் முயற்சியில் இருங்கினேன். அதற்காக பல நிலங்களிலிருங்கின்னையும், சமூக சேவையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களையும் பட்டக்களப்பு பட்டதாரிகள் சங்கத்தினரையும் சங்கத்து எனது திட்டம் பற்றிக் கூறினேன்.

அவர்களும் எனக்கு உதவ முன்வதற்காக்கள். முதற்கூட்டமாக மட்டக்களப்பு அம்பாக்கை மாவட்டங்களில் பார்க்கவேற்றவற்கள்பற்றிய ஒரு விரிப்புளர்வை ஏற்படுத்தவேண்டிய தேவை இருந்தது. அதற்காக யாழ் விரிப்புலளற்றோர் சங்கத்திடம் பிரச்சாரத்திற்காகச் சிலகாரத் தருமாறு கோரிக்கை விடுத்தேன். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பட்டதாரிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவினரை மட்டக்களப்பிற்கு அறுப்பிளார்கள். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பார்க்கவேற்றவற்களில் கல்வி பற்றியும் தரிசனம் போன்ற ஒரு பாடசாலை அமைக்கப்படுவதன் முக்கியம் பற்றியும் மக்கள் மத்தியில் கருத்துரைகளைச் செய்தோம். அம்முயற்சி பயன்வீத்தது என்றுதான் கூறவேண்டும். காரணம் பல பார்க்கவேற்றவற்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். அதன்பின்னர் தான் தரிசனம் பாடசாலை அமைக்கும் முயற்சியில் திவிரமாக இறுப்பிலேன். “தரிசனம் பாடசாலையை அமைப்பதில் எத்தகைய இடர்பாடுகளை எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று கூறமுடியுமா?”

"அம் நான் பல்வேறு இடர்பாடுகளைச் சந்திக்கவேண்டியிருந்தது, இருந்தாலும் நான் மோர்ஸ்துவிடவில்லை. பார்க்கவேயற்றோ கல்வி கற்பதற்கு இங்கு உத்தித்த பிரச்சனைகள்பற்றி நான் நான்கு அறிநிலீருத்தேன். அவசியமான ஒரு நேரவெண்கோவிருக்கிறதோ அங்கே தான் அதன் முக்கியதுவம் பிரஸ்துகூர்வள்படும். அத்துடன் அத்தகைய இடத்தில்தான் ரேவை என்பது கட்டாயர் செய்யப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பொன்றவன் என்ற வினாவில் தொடர்த்து நான் பாடசாலை அமைக்கும் படியறிவில் கட்டுப்பட்டுக் கொண்டு வருத்தேன். இதில் பிரச்சினையும் ஓர் பங்குகளைப் போன்ற பிரச்சினைகளை இருந்தது. எனது படியறிவின்கூடு போதும் தடுத்தால்தான் இது அன்றை கீழ்வரும் தேவை ஆகிறது.

திகதி வெற்றிபெற்றது. முஸ்லான் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருத்த திரு. சிங்காரவேல் என்பவரின் இல்லத்தில் அன்றுதான் தரிசனம் பாடசாலை அமைக்கப்பட்டு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அந்த வீடுகள் எமக்கு வாடகை எதுவும் இல்லாமல் வழங்கப்பட்டிருப்பதை நன்றியோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு கூறிக்கொண்டு சென்ற அதிபரிடம் 'உங்கள் கல்வி யாழ்ப்பாணத்துடன் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதா?' எனக் கேட்டதற்கு மிகவும் தன்னடக்கமாக 'இல்லை, நான் பாடசாலை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோதும் எனது கல்வியை தொடர்ந்தே வந்தேன். தற்போது எனது பட்டப் படிப்பைக்கூட முடித்துவிட்டேன்'. என்று பதிலளித்தார். அவ்வாறு கூறிய அதிபர் விளையாடுக் கொண்டிருந்த பின்னைகளைப் பார்த்து விளையாட்டை இனி நிறுத்துங்கள் என்று கூறியவாறு வேறு ஏதாவது கேட்க இருந்தால் கேளுங்கள் என்று கூறினார்.

நான் அதிபருடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் எனது கண்கள் பல வேலைகளிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த பார்வையற்ற மாணவர்கள் மேல்தான் இருந்தது. சில மாணவர்கள் மூரங்களுக்கு நீர் ஊற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். வேறு சிலர் விடுதி அறைகளைக் கூட்டிச் சுத்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தொடர்ந்து நான் தரிசனத்தின் நிர்வாகம் பற்றிக் கேட்டேன். 'எமது பாடசாலை ஒரு நிர்வாகக் குழுவினால் இயக்கப்படுகிறது. இக்குழு தரிசனப் பாடசாலைச் சங்கம் என அமைக்கப்படுகிறது. இப்பாடசாலை ஆரம்பத்தில் ஆறு மாணவர்களுடன்தான் ஆரம்பமானது. தற்போது இங்கு மாணவர்கள் 25 பேர் வரை கல்வி கற்கிறார்கள். நான் கல்வி கற்கும் முறை பற்றி முன்னரே கூறியிருந்தாவாறு ஆரம்பக் கல்வியை இங்கு பெற்றியின்னர் தரிசனத்திற்கு அண்மையில் உள்ள பார்வை உள்ள மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் பாடசாலைகளில் தமது கல்வியைத் தொடர்கிறார்கள். மாலை நேரங்களில் தரிசனத்தில் வைத்து அவர்களுக்கு மேலதிகமாக வகுப்புக்களை நடாத்துகின்றோம். அதற்கென ஜந்து ஆசிரியர்களையும் நியமித்துள்ளோம்.

"இந்த இடத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தை எவ்வாறு கொடுக்கின்றீர்கள் என்பதையும், இப்பாடசாலையை நிர்வகிப்பதற்கான நிதியை எங்கிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள் என்பதையும் தெரிவித்தால் மிகவும் நான்றாக இருக்கும்"

அதிபர் தொடர்ந்தார் "இங்கு ஒரு நிர்வாக உத்தியோகத்தரும், இரு விடுதிக் காப்பாளரும், அதிபராக நானும் ஜந்து ஆசிரியர்களுக்கட்டமையாற்றுகிறோம். எல்லோருமே குறைந்த ஊதியத் தில் தான் கட்டமையாற்றுகிறோம். எல்லாச் செலவுகளையும் தரிசனம் பாடசாலைதான் வழங்குகிறது. வருடாந்தம் கிழக்கு மாகாணத்தில் நடாத்தப்படும் கொடிவாரத்தின் ஊடாகவும், நலன்விரும்பிகளின் உதவியிலாலும்தான் எமக்குத் தேவையான

நிதி பெறப்படுகிறது. அரசினால் மிகச் சிறிய ஒரு தொகையே தரப்படுகின்றது. அதைடன் அரசினால் எமது பாடசாலைக்கெனத் தரப்பட்ட காணியினுள் கட்டிடம் அமைக்கும் பணியில் ஈடுப்பட்டு வருகிறோம். இதன் ஒரு பகுதியை கட்டிடம் அமைக்கும் பணியில் ஈடுப்பட்டு வருகிறோம். இதன் ஒரு பகுதியை வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சமுகசேவைத்தினைக்களம் அமைத்துத்தர முன்வந்துள்ளது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

தற்போது ஏற்ததான் அந்த வேலைகள் முடிந்த நிலையில் மிகுதி வேலைகளை வெளிநாட்டு நிறுவனம் ஒன்று கட்டித்தர முன்வந்துள்ளது. 'மாணவர்களுக்குப் பாடசாலைக் கல்வியைத் தவிர வேறு ஏதாவது கற்பிற்கும் திட்டங்கள் உள்ளனவா என்று நான் கேட்கவும் மிகுந்தங்கம் வாசித்தவாரே பிரார்த்தனைப் பாடவின் ஒலி என் காதில் விழவும் சரியாக இருந்தது.

அதிபர் தொடர்ந்தார். சங்கீதம் மிகுந்தங்கம் என்பவற்றைக் கற்பிக்கிறோம். அதிபர் தொடர்ந்தார். சங்கீதம் மிகுந்தங்கம் என்பவற்றைக் கற்பிக்கிறோம். அதைடன் கிறிக்கற் விளையாட்டு உற்பட பல்வேறு விளையாட்டுக்களும் அதைடன் கிறிக்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் பொதுவாக எல்லா வேலைகளையுமே நாம் பார்வையற்றவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கிறோம். எல்லா மாணவர்களுமே பல்கலைக்கழகம் வரை செல்வார்கள் என்று கூற முடியாது. இந்த நிலையில் பார்வையற்ற பின்னைகளுக்குகென சுயவேலைத் திட்டங்கள் எதனையாவது வைத்திருக்கிறீர்களா? என ஒரு வினாவைக் கேட்டேன். உண்மையிலே யே இது ஒரு நல்ல கேள்வி என்று கூறிவிட்டுத் தொடர்ந்தார்.

"தரிசனப் பாடசாலையைப் பொறுத்தவரை அப்படி ஒரு திட்டங்களை உடனடியாக செயற்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இல்லை இருந்தாலும் தரிசனத்தின் ஆதாவோடு சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் "கிழக்கிலங்கை பார்வையற்றோர் சங்கம்" என்று ஒரு அமைப்பை அமைத்துச் செயற்படுத்தி வருகிறோம். இவ்வமைப்பு கல்விகற்கும் வயதைக் கடந்த அல்லது தொடர்ந்து கல்வியைக் கற்க முடியாத பார்வையற்றவர்களுக்கு உதவுவதையே நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுகிறது.

நிறைவாக இச்சஞ்சிகையின் வாயிலாக பொது மக்களுக்கு ஏதாவது கூற விரும்புகிறீர்களா? எனக் கேட்டதற்கு "நாங்கள் இத்தகைய சஞ்சிகையின் ஊடாகவும் பத் திரிகை வாணோலி போன்றவற்றின் ஊடாகவும் பார்வையற்றவர்களைப் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயன்றுகொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் மக்கள் விழிப்புணர்வை பெற்றாகத் தெரியவில்லை. தற்போது எமது கருத்துக்கள் எருமை மாட்டில் மழை பெய்வதுபோல அல்லாமல் கொஞ்சமாவது மக்கள் மத்தியில் செல்கிறது என்பது மகிழ்ச்சியான ஒரு விடயம் தான் என்று கூறிய தரிசனம் அதிபர் என்பது மகிழ்ச்சியான உதவியிலிருந்து வேறுபடுத்திப் தொடர்ந்தார். பார்வையற்றவர்களை பார்வையுள்ளவர்களிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் தன்மை முற்றாக மாற்றப்பட வேண்டும் அவர்களுக்கும் சம வாய்ப்பைக் கொடுத்தால் ஏனையோருடன் சமமாக வாழ முடியும்

என்பதைப் பார் வையுள் எவர் கள் ஏற்றுக் கொள் ஞம் மனப்பாங்கை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இவற்றை விட முக்கியமான ஒரு விடயம் என்னவென்றால் பார்வையற்றவரை எங்காவது சந்தித்தால் எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துங்கள் நாங்கள் அவர்களுக்கு வயதில் குறைந்தவர்களாயின் கல்வி கற்க ஒழுங்குகள் செய்வோம். கல்விகற்கும் வயதை கடந்தவரென்றால் தொழிற்பயிச்சியறித்து அவரை ஒரு தற்சார்புள்ளவராக வாழுவைப்போம். எங்களது முகவரி, 'தரிசனம் விழிப்புணர்வற்றோர் பாடசாலை', இல 298, புதிய கல்முனை வீதி, கல்லடி, மட்டக்களப்பு என்பதாகும். எமது தொலைபேசி இலக்கம் 06523489 அத்துடன் பார்வையற்றவர்கள் கல்விகற்பதென்றால் அதிகமான பணம் செலவாகும் எனவும் சில பெற்றார் நினைக்கிறார்கள். அது மிகவும் தவறான கருத்தாகும் நாம் பின்னைகளுக்கான, உணவு, விடுதிவசதி யாவுமே இலவசமாக வழங்குகிறோம் என்பதை இந்த இடத்தில் கூறவிரும்புகிறேன்.

சேவைகள் எங்கே செய்யப்பட வேண்டும் என்று தெரியாமல் அலைகின்ற சில மக்களை நினைத்தவாறே இத்தனை அரிய கருத்துக்களை யளித்த தரிசனத்தின் தாபகரும் அதிபருமான திருநா. இதயாஜன் அவர்களுக்கு என்சார்பிலும், எமது 'விழியும் ஒளியும்' சஞ்சிகையின் சார்பிலும் நன்றியை தெரிவித்து இதுவரை காலமும் ஒரு பத்திரிகையாளனாக இருந்தும் இத்தகைய கருத்துக்களை நான் கூட அறியாமல் இருந்துவிட்டேனே என என்னை நானே வைதவாறு தரிசனம் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறினேன்

ஏபி.வரன்

திருநெல்வேலி கிழக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

"கல்வி": - விழிப்புலக் குறைபாடுடைய மகளிருக்கு வாழ்வின் ஓர் ஆணீரே.

திருமதி மங்களராணி குப்பரமணியம் .B.A(HONS) DIP.IN.E.D "அனைவருக்கும் கல்வி" என்பது இன்று சக்திமிக்க ஒரு கல்விக் கோட்பாடு ஆகியின்ஸது. இன், மத, மொழி, சாதி நிற பால், பிரதேச வேறுபாடின்றி ஒரு நாட்டின் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை இது அர்த்தப்படுத்துகின்றது. ஏனெனில் கல்வியே ஒருவரின் அறிவுக் கண்ணை திறக்கின்றது. நன்கு திட்டமிட்டு வழங்கப்படும் கற்றல் அனுபவங்கள் அறிவு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதோடு ஆக்கந் திறனையும், உயரிய மனபாங்குகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. விரும்பத்தகு நடத்தை மாற்றங்களை உருவாக்குகின்றது. சமீநிலை ஆளுமை வளர்ச்சியை தோற்றுவிக்கின்றது. மனிதனை சமூகத்தோடு பொருத்தப்பாடடையைச் செய்கின்றது.

இக்கல்வி பால் வேறுபாடின்றி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோசம் முன்ன் ஒருபோதும் இல்லாதவாறு இப்போது ஒங்கி ஒலிக்கின்றது. ஆண்களைப்போலவே பெண்களுக்கும் கற்பதற்கான சமச்நந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இதன் கருத்து. "ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்வி வழங்கப்பட்டால் அது ஒரு முழு சமுதாயத்திற்குமே கல்வி வழங்கியமைக்கே ஒப்பாகும்" என்ற கூற்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. விழிப்புலனுடைய ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வி கட்டாயமாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எத்தனை நியாயங்கள் உள்ளனவோ, அதைவிட பல மடங்கு நியாயங்கள் விழிப்புலனற்ற ஒரு பெண் நுக்கு கல்வி வழங்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு உள்ளது.

கட்டுலனற்ற ஒரு ஆணை அவர் கல்லாதவராக இருந்தாலுங்கூட பார்வையுடைய ஒரு பெண் விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு முன் வருகின்றார். இதனால் அவர் பார்வை உடைய துணைவியினதும் பின்னைகளினதும் ஆதரவை நீண்டகாலத்திற்குப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. மறுபுறத்தில் ஒரு பார்வைக் குறைபாடுடைய பெண்ணை அவர் கற்றவராக இருந்தாலுங் கூட பார்வை உடைய ஒரு ஆண் திருமணம் முடிக்கமுன் வருதல் மிக மிக அரிதாகவே நிகழுகின்றது.

இந்நிலையில் அப்பெண் தனது தாய், தந்தை ,சகோதரர் போன்ற உறுவுகளின் துணையை நீண்டகாலத்திற்கு நம்பியிருக்க நேரிடுகின்றது. இதனால் அவர்களின் காலத்திற்குப்பின் இப்பெண்ணின் நிலை கேள்விக்குறியாகின்றது. பார்வையற்ற ஆண்கள்கூட பார்வையுடைய மகளிரையே மணந்து கொள்ளும் நாட்டம் தென்படுகின்றது. இந்நிலையில் பல பெண்கள் தளிமையிலோயே தமது காலத்தைக் கழிக்கும் தூர்ப்பாக்கிய நிலை தோன்றுகின்றது. இவ்வாறான ஒரு கழிவில் கல்வி கற்ற பெண்கள் தமது சுய காலில் சமுதாயத்திற்கு சுமையாக கழிவில் கல்வி கற்ற பெண்கள் தமது சுய காலில் சமுதாயத்திற்கு சுமையாக

இப்பு முடிநிப்பதைப் பால்வத கொங்கள் தமக்கும் கரு சுற்றிருப்பதும் கூற வில்லை. அவர்களுக்கு வழங்கினால் அனுபவமில்லை என்று இல்லை.

ஏனென் பிரிப்பால் நூல்யாட்டுகளை பெண் பிள்ளைகளை உடைய கல்வேஷன் பெற்றுவரும் அப்பின் கணக்கு கல்வி வழங்கி வேண்டிய கட்டடம் பெறுப்பட்டு வரவில்லை அவர்கள் அவர்களுக்கு கல்வி வழங்க வித்தனை ஏற்படுத்தின் வாரு நடவடிக்கை என்று என்பதைக் கட்டிர் கூட்டுவதே இந்கால் சூல்லான் ஜோக்காக்காலும். இதில் வெளிந்கூடப்பட்டும் வசங்ப்பதான் எல்லா விழிப்பு ஏற்றுவது காலுக்குர் போதுவானவை என்றபோதிலும் பெண் பிள்ளைகளுக்கேள் செய்யப்படும் ஏற்பாடுகள் ஆங்காங்கே ஏடுத்தும் கூட்டப்பட்டுள்ளன.

நிதிப்பாட்டாலைக் கண்ணி

பால்வையற்றோர்களுக்கு கல்வி வழங்கும் பாரம்பரிய முறை இதுவாகும். இதன் படி மனவீர் நங்கிரிஞ்கும் விடுதிகளுடன் கூடிய பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டு கல்வி கற்றிக்கப்படுகின்றது. இவை "விழிப்புலஸற்றோருக்கான பாடசாலை" என அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு பார்வையற்றோர்க்கான பிரைரில் எழுத்துக்கள் கற்றியுடன் கணித உபகரணங்களை கையாண்கிறார்கள். கயமாக கருவாய்ந்து பரிந்தி எப்பவை. அளிக்கப்படுகின்றன. குறைந்தபட்சம் கபோத. (சாதாரணதாம்) வகுப்பினருக்கும் சகல பாடங்களும் இங்கேயே கற்றிக்கப்படுகின்றன. பின்னர் மனவீர்கள் இப்பாடசாலைகளில் இருந்தே போதுப் படித்துக்கூடுத் தோற்றுகின்றனர்.

இங்கு பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கேளவு தனியான விடுதிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அதிகளைவில் பெண் மேற்பார்வையையள்களே கடமையாறி வருகின்றனர். எனிலும் பின்னைகள் தமது குடும்பத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டும், விழிப்புலஸற்றைய சுகபாடுகளிடமிருந்தும் விலக்கப்பட்டும் தூர இடங்களில் உள்ள விடுதிப் பாடசாலைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுதல் இதன் பிரதான குறைபாடுகள் இருப்பினும் சாதாரண சமூகத்துடன் இணைந்து போதுமான நிலை இருந்தும் நிலவுகின்றது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

ஒகுக்கணக்கப்பட்ட நிதிப்பாட் நிலைக் கண்ணி

பால்வையற்ற பிள்ளைகள் அவர்களது குடும்பங்களிலிருப்பது. அவர்களுக்கான விடுதிப்பட்டக் கூடத்து என்ற நிதிப்பாட்டுக்கணைய இங்கெல்லை முறை கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்வகையில் இம்முறை 1969ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதற்கிட்டத்தில் கீழ் இத்தகைய ஒரு பிள்ளை தனது அயலில் ஒரு பாடசாலையில் சாதாரண மனவீர்களுடன் சேர்க்கப்படும். இவ்வகையையெழுத்து முறையிலும். அவற்றைச் சுற்றித்தல் முறையிலும் விசேடப்பிரிசி பெற்ற ஆசிரியர் ஒருவர் பாடசாலைக்கு நிரமாக விழியம் செய்கிற். அவர் பிள்ளையின் ஆரம்ப எழுத்துக் கல்வியையும் வேலைகளையும் கவனியுக் கொண்டுவரும். அம்மனவை அல்லது மனவீர் "பிரைரில்" முறையில் எழுதுப் பாடங்களை சாதாரண எழுத்து முறைக்கு எழுத்து மாற்றம் செய்கிற். பின்னர் பிள்ளையின் எழுத்து வேலைகள் சாதாரண மனவீர்களின் வேலைகளோடு சேர்க்கப்பட்டு பாடத்துரியர்களால் திருத்தப்படும். இவ்வாறு இம்மானவீர்கள் உய்தா குகுப்பு வரை கல்வி பயில முடிமிறுது. விழிப்புலஸற்றைப் பெண் பிள்ளைகளை நீண்ட துரத்தில் இருக்கும் விடுதிப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதிலுள்ள பெற்றோர்களின் கவலையை இது பெருமளவில் குறைத்துள்ளது என்பதில் ஜயமில்லை. எனிலும் போதுமான விசேடப்பிரிசி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால் அயற்பாடசாலைகளில் படிக்க முடியாத நிலை தோட்டந்தும் நிலவுகின்றது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

நிதிப் பாடசாலையடன் இணைந்த ஒகுக்கணக்கப்பட்ட கண்ணி

விசேட ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறையை விவரித்திக்கும் முகமாக இன்று அதிகளைவில் இம்முறையே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன்படி பார்வையற்ற ஒரு மனவை பர்வையற்றோருக்கான விடுதிப்பாடசாலையில் சேர்க்கப்படுகின்றனர் அங்கு அவர் ஆரம்ப எழுத்து திறங்களைக் கற்றின் அயலிலுள்ள ஒரு சாதாரண பாடசாலையில் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் பயில்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றார். இந்தலையில் ஒரு விடுதிப் பாடசாலையின் கருவும் ஒரு முன் பள்ளி என்ற அளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. தூர இடங்களுக்குப் பின்னையில் பிரிதல் என்ற குறைபாடு இருப்பினும் சாதாரண சமூகத்துடன் இணைந்து சுற்றும் நிலை இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

பங்காஸக்கழக கல்வியும் தொண்ட உயர் கல்வியும்

தென்னாறு பாதுகாப்பு முறைகள் கூடுதல் உயர்தரம் வரை கல்விப்பிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் அதற்குப்பதிலும் கல்வியை தொடர நிறுவனங்களில் வரவிருக்கின்றன. பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தேவை செய்யப்படும் பிள்ளைகள் என்ற விரிவுகளை பிழைவில் முறையில் ஏழைதுல் படிக்கப்படுகின்றன. பின் அவர்கள் அதனை நால்து வசதியான போத்தில் செய்யில்லாக்கம் செய்து கொள்ளுகின்றன. பின் அவர்கள் அதனை நால்து வசதியான போத்தில் செய்து கொள்ளுகின்றன. கூடுதல் உயர்தர வகுப்புப் படிக்கான போலவே, இங்கும் பரிசீலனையில் விளாத்தாள்களை பிழைகளில் ஏடுத்துக்கொள்வதற்கு முதலில் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது. அதன் பின் விளாத்து வகுப்புவதற்கு மேலதிக முறை வழங்கப்படுகிறது. இங்கு பரிசீலன் போதும்படியான பட்டதாரி மாணவர்கள் பெரும்பாலும் வினாக்கல்பதற்கு சாதாரண நட்டச்சு இயக்கிறார்கள். தாம் நட்டச்சில் மாழியல்வற்றை அவர்களால் வாசிக்க முடியாது என்ற நிலையைத் தவிர நட்டச்சுக்கப்பொறி ஒன்றை இயக்குவதற்கு பார்வை அவசியமில்லை என்பதை கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு நட்டச்சில் வடிக்கப்பட்ட வினாத்தாள்கள் சாதாரண மாணவர்களின் விளாத்தாள்களுடன் வைத்து மதிப்பிடு செய்யப்படுகின்றன. இதே முறையில் விற்பிலூன்றோர் இளாக்கல பட்டங்களை மட்டுமல்ல முதுநிலை போன்ற பட்டப்பிள் கற்கை நெரியிலையும் பரிசீலனை குறிப்பிடக்கூடுதல் இவ்வகையில் ஒரு கல்வியான பங்கினை விற்பிலூன்ற பெண்கள் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழில்கள்

மேற்கூறப்பட்ட கல்வி வாய்ப்புகளை அறியாமலே கல்வியை இழந்து போன பல பெண்கள் எம்தத்திலில் உண்டு. மற்றும் சில உயர் கல்வியை தொடர முடியாத நிலையும் உண்டு. இத்தகைய மகளின்களுக்குங்கூட இலங்கையில் தொழிற்கல்வி ஏற்பாடுகள் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்மிலையங்களில் ஹெசஷன் தொழில் பிரம்பு வேலை, கைப்பணிப் பொருளாக்கம் போன்ற பல தொழில்களில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் பயிற்சி பெறும் சுந்தரப்பயர் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுள் சில நிலையங்கள் விடுதி வசதிகளுடன் கூடியதை என்பதுவும் இங்கு அவதானிக்கத்தகுந்தது.

With best complements from:

TESCO Trade Centre

Wholesale & Retail
Dealers in Electronic and Electrical Items

NO. 142, 1st Cross Street,
Colombo - 11
Tel: 543745

Tesco Enterprises

Dealers in Electronic,
Electrical and Gift Items

8A, Front Street, Colombo 11.
Tel: 344409

With best complements from:

KIRULA PHARMACY

65, Highlevel Road,
Colombo - 6
Sri Lanka.

Phone : 0094-1-828304
0094-74-512239

With best complements from:

Welcome Travels

MANPOWER RECRUITING SERVICES

F-15, PEOPLE'S PARK SHOPPING COMPLEX,
1st FLOOR, COLOMBO-11, SRI LANKA
P.O. BOX 1463, COLOMBO, SRI LANKA

PHONE: 336559
FAX: 0094-1-336559

GOVT. RGD. L. LICENCE NO. 1184

With best complements from:

SURABI TRADERS

Wholesale Dealer's in Rice and
Ceylon Produce & Co-op Suppliers's

2/17, Awissawella Road,
Kirulopana.
Tel: 818368

சமூகத்தின் பார்வையற்றவர்கள்

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஊனமுற்றவர்கள் அல்லது குறைபாடு உள்ளவர்கள் பற்றி இன்று அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது காரணம் இன்று குறைபாடுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை நானுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. இவ் அதிகரிப்புக்கு தற்போது நிலவும் போர்ச் சூழலும் ஒரு காரணியாகிவிட்டது. தமிழ் பிரதேசங்களில் மட்டுமல்லாமல் நாட்டின் எல்லாப்பாகங்களிலும் இத்தகைய ஊனமுற்றவர்கள் நடமாடித் திரிவதை அதிகமாகவே காணமுடிகிறது. இத்தகைய நிலை மிகுந்த வேதனைக்குரிய ஒன்றாகவே பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும். பொதுவான குறைபாடுள்ளவர்களுள் பார்வைப்புலன் குறைபாடு உள்ளவர்கள் பற்றியும் அவர்கள் சமூகத்தில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் பற்றியும் அவற்றிற்கு எத்தகைய முறையில் தீர்வு காணலாம் என்பது பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் தலையான நோக்கமாகும்.

பார்வையற்றவர்கள் சமூதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக ஏனையவர்களால் பராமரிக்கப்படவேண்டியவர்களாக வாழ்ந்த காலம் இன்று மாறி விட்டது. அல்லது மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்று கூறலாம். இம் மாற்றத்திற்கு காரணம் அவர்கள் கல்வித் துறையில் மேம்பட்டவர்கள் என்று கூறினால் அது மிகையல்ல. எல்லா பார்வையற்றவர்களும் கல்விகற்கிறார்கள் என்று கூற முடியாது. எனினும் ஒரு சிலராவது கல்வித்துறையில் முத்திரை பதித்திருக்கிறார்கள். பார்வையற்றவர்கள் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வை சமூகத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் சந்தித்த இன்னைக்களும் நடத்திய போராட்டங்களும் கொஞ்சமல்ல. ஒரு சில விதி விலக்குகளை விட பொதுவாக நோக்கினால் பார்வையற்றவர்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னைக்களையும், போராட்டங்களையும் சமூகம் கண்டுகொள்ளவில்லையென்பதும், சமூகம் சரியான முறையில் இன்னமும் விழிப்புணர்வு கொள்ளவில்லையென்பதும் மிக வேதனையான ஒரு விடயமே. பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் கல்விகற்ற உயர்ந்த நிலைக்கு வந்த பார்வையற்றவர்களும் பார்வையுள்ளவர்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இத்தகைய புறக்கணிப்புகள் புத்திஜீவிகள் மத்தியிலும், உயர் அதிகாரிகள் மத்தியிலும் இருந்து வருவது இங்கு குறிப்பாக கட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

சமூகத்தில் காலங்காலமாக நிலவிவந்த எண்ணைக்கருக்களை மாற்றுவதென்பது மிகவும் சிரமமான காரியமே, எடுத்துக்காட்டாக சீதன்பிரச்சினை, சாதிப்பிரச்சினை, பெண் அடிமைத்தனம்: என்பவற்றைக் கூறலாம். இப்பிரச்சினைகளை எவரும் இதுவரை தீவிட்டிருப்பதும் அதன் தாக்கத்தை குறைக்க முடிந்துள்ளது.

இவ்வாறு தான் பார்வையற்றவர்கள் எத்தகைய உயர்கல்வியை கற்றிருந்தாலும் பார்வையுள்ளவர்களுக்கு சமமாக நோக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்றும் பொறுப்பான பதவிகளை வகிக்க தகுதியில்லாதவர்கள் என்றும் பார்வையுள்ளவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல பார்வையற்றவர்கள் உயர்பதவிகளில் நியமிக்கப்படும் போதும், அதிகமான ஊதியத்தை பெறும் போதும் பார்வையுள்ளவர்கள் உளவியல் தாக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இத்தகைய நிலை கட்டாயமாகவே மாற்றப்பட வேண்டும். இம்மாற்றத்திற்கு பொதுசன ஊடகங்கள் பெரும் பங்களிப்பை செய்யலாம். அத்துடன் மனிதாபிமானம் மிக்கவர்களும் இம்மாற்றத்திற்காக பாடுபடலாம்.

பார்வையற்றவர்கள் ஒரு வேலைவாய்ப்பைத்தேடி வரும் போது எந்த வேலையையும் அவர்களுக்கு வழங்க அதிகாரிகள் அல்லது தொழில் வழங்குனர்கள் தயங்குகின்றார்கள். போட்டிப்பரிட்சையில் சித்தியடைந்து அரச நியமனங்களைப் பெற்று வந்துவிட்டாலும் கூட பார்வையில்லையென்ற ஒரே காரணத்தால் எந்த வேலையையும் செய்யமாட்டார் என்று கயமாகவே அதிகாரிகள் முடிவெடுத்து விடுகிறார்கள். இத்தகைய செயலானது தனிமனித உரிமைகளையே மீறும் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. விதிவிலக்காக பார்வையற்றவர்கள் திறமையை மதிக்கக்கூடிய ஒரு சிலர் இருந்தாலும் பெரும்பாலான இடங்களில் இவ்வாறான நிலையே காணப்படுகின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மிக அண்மையில் எனக்கு நடந்த ஒரு சொந்த அனுபவத்தை இங்கு கட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்குமென கருதுகிறேன்.

நானும் கண்பார்வையை இழந்தவன் பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் எனது விடாழுமய்சியால் இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்ன் எனது பட்டப்படிப்பைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் முடித்து ஒரு பட்டதாரியாக வெளியேறினேன். இவ்வநுட ஆரம்பத்தில் எனக்கு கலாசார உத்தியோகத்தர் நியமாம் கிடைத்தது. சில காலம் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபையில் கல்விஅமைச்சில் பயிற்சி பெற்று இருமாதங்களுக்கு முன்ன் கல்முனை தமிழ்ப்பிலிவு பிரதேச செயலகத்திற்கு மாற்றலாகிச் சென்றேன். நான் அங்கு செல்வதற்கு முன்னால் நான் பார்வையற்றவன் என்பதை அறிந்த மேற்படி பிரதேச செயலாளர் ஏற்கனவே எனது மாற்றலை இரத்துச் செய்யுமாறு கல்வி அமைச்சின் செயலாளருக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தார். அது எனக்கு தெரிந்திருக்காததால் நான் குறித்த தினத்தில் கடமையை பொறுப்பேற்பதற்காக கல்முனை தமிழ்ப்பிலிவு பிரதேச செயலகத்திற்கு சென்ற சமயம், என்னை அப்பிரதேச செயலாளர் அங்கு கடமையாற்ற அனுமதியளிக்க மறுத்துவிட்டார். அத்துடன் பார்வையற்ற காரணத்தால் வேலைகளைச் செய்யமுடியாது எனக்கூறி எனது மனம் புண்படும் வகையில், மிகவும் கீழ்த்தரமாக கதைத்தார்.

என்னை தடுத்ததற்கு அவர் முன்வைத்த முக்கிய காரணம் கிராமங்களுக்குள் என்னால் சென்று வேலைகளைச் செய்யமுடியாது என்பதாகும். நண்பர்களின் உதவியாலோ, வாடகை வாகனத்தை அமர்த்தியோ அல்லது ஒரு வாகனத்தை சொந்தமாக வாங்கியோ என்னால் கிராமங்களுக்குச் சென்று எனது கடமைகளை செய்திருக்க முடியும். நிலைமை இவ்வாறிருக்க என்னுடன் கலந்து ஆலோசிக்காமல் அப்பிரதேச செயலாளர் தன்னிச்சையாக முடிவெடுத்திருந்தார். வேறு நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் ஒரு வேலைக் காக நியமிக்கப்பட்டால் அவரை அப்பணியில் அமர்த்தி அவர் அந்த வேலையை சரியாகச் செய்கின்றாரா என்று அவதானித்த பின்னர் தான் எந்த ஒரு முடிவையும் எடுப்பார்கள். ஆனால் எமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இத்தகைய நடைமுறை மிகக் குறைவு. அதிலும் பார்வையற்றவர்கள் விடயத்தில் முற்றாகவே இல்லை.

கல்விகற்ற விழிப்புலன்ற்றோரின் நிலையே இவ்வாறு மோசமாக இருந்தால் கல்விகற்காத நிலையில் இன்றும் வீடுகளில் மற்றவர்களுக்கு குறையாக இருக்கின்றவர்களின் நிலை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாத சோகமென்று தான் கூறவேண்டும். கல்விகற்கும் வயதைக்கடந்த பல பார்வையற்றவர்கள் தொழிற்பிற்சிகளையும் பெற வசதிவாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு சில அமைப்புகள் இத்தகையவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட போதும் அவ்விருப்புகள் அரசு உதவிகள் இல்லாமையால் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக சிறப்பாக தியங்க முடியாத நிலையிலேயே உள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமாயின் போதியளவு நிதி இத்தகைய பார்வையற்றவர்களுக்கான வேலை திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும். அத்துடன் பார்வையற்றவர்கள் பயிலக்கூடிய புதிய பயிர்சிநூறிகளை எமது நாட்டிற்கும் அறிமுகஞ்செய்யப்படவேண்டும். இதற்கு சமுகத்தில் உள்ள கல்விமான்களும், அரசு உயர் அதிகாரிகளும் தன்னமற்ற முறையில் சேவையாற்ற முன்வரவேண்டும். அதை விடுத்து பார்வையற்றவர்களை செயல்திறன் அற்றவர்களாக பார்ப்பார்களேயானால் விழியற்றோர் வாழ்க்கையில் ஒளி ஏற்படப்போவதில்லை.

எமது சமுதாயத்தால் பார்வையற்றவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் என்று பார்க்கும் போது கல்வி கற்றவர்கள் ஒருவகையான பிரச்சினைகளையும், கல்வியிறிவை பெறத் தவறியவர்கள் வேறு வகையான பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்குகின்ற அதே நேரம் பார்வையற்ற பெண்களின் நிலை தனியாக நோக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. காரணம் பொதுவாகவே பார்வையுள்ள பெண்கள் எமது சமூகத்தில் எதிர்நோக்குகின்ற அல்லது முகங்கொடுக்கின்ற இன்னல்களும், பிரச்சினைகளும் அனேகம். நிலைமை இவ்வாறிருக்கும் போது பார்வையற்ற பெண்களின் நிலைமை தனியாக நோக்கி தீர்வு முயற்சிகளுக்கான மார்க்கங்களை கண்டறிய வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகவே உள்ளது.

திநுணை வாழுங்கையை எடுத்து நோக்கினால் பார்வையற்ற ஆண்கள் தாழு வாழுக்கைத்துக்கை பார்வையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறார்கள். தொழில்புரியும் அல்லது அரசு உத்தியோகம் பார்க்கும் அவர்கள் அவ்வாறு கருதுவதும் தவறாகக் கொள்ளவும் முடியாது. ஆனால் எமது சமுதாயம் பார்வையற்றவராக இருந்தால் அவர் ஒரு பார்வையற்றவறுத் தான் திநுமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தையே கொண்டுள்ளது. பார்வையற்றவர் என்றால் சமூகத்தில் இருந்து மிகவும் தூரவைத்தும் பார்க்கின்ற நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். பார்வையுள்ள ஆண்களை திநுமணம் செய்யும் பெண்களில் எத்தனை பேர் இன்று மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் என்று நோக்கினால் மேலே கூறப்பட்ட மாற்றத்தின் தேவையை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். நிலைமை இவ்வாறிருக்க பார்வையற்ற பெண்களை பார்வையுள்ள ஆண்கள் திநுமணம் செய்ய முன்வருவது என்பது முற்றாகவே சாத்தியம் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இன்றும் படித்த பெண்களும் கூட திநுமண வாழுக்கையில் ஈடுபடாமல் காலத்தை கழித்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மையில் வேதனையானது தான். பல பார்வையற்ற பெண் பின்னளை வீடுகளில் தமது உறவினர்களினாலேயே கொடுமைப்படுத்தப்படுவதையும், வேலைக்காரிகள் போல நடத்தப்படுவதையும் பார்க்க முடிகிறது. அத்தகைய பார்வையற்ற பெண்களுக்கு சொத்துக்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றை அபகரித்து விட்டு உறவினர்களால் கொலைசெய்யப்படத்தக்க சந்தர்ப்பங்கள் கூட உள்ளது என்பது பலராலும் நம்பமுடியாத ஓர் உண்மையாக உள்ளது.

இதுவரை நாம் நோக்கிய பார்வையற்றவர்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆழமாக நோக்கினால் பார்வையற்றவர்களை பார்வையுள்ளவர்கள் புறக்கணிப்பதாலேயே ஏற்படுகின்றது என்பது புலனாகும். இவை தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால் எமது சமுதாயத்தின் பார்வை மாற்றப்படவேண்டும். அம்மாற்றத்திற்கு ஒவ்வொருவரும் தன்னை மாற்றிக்கொண்டாக வேண்டும்

எனவே பார்வையற்றவர்களை எமது சமுதாயம் நோக்குகின்ற முறை என்று மாறுகின்றதோ அன்று தான் அவர்களுக்கும் ஒரு சிறந்த எதிர்காலம், சமத்துவம் என்பன கிடைக்கும் என்று கூறினால் அது மிகயல்ல

ஆ. பரமேஸ்வரன்

இணங்கையில் பார்வையற்றோரும் தொழிலின்மையும்.

வெ. சுப்பிரமணியம், (Ba) Hon. Dip. In Ed.

"ஒரு நட்சதி ஸ்டாக்கேல்ப் போக்கில் தொடர் தேசியசியாக அதிகரித்துச் செல்லும் அதே தருளத்தில், அஞ்சாட்டில் வருகை மட்டம், வருமான பஸ்வி சாத்துவமின்மை, தொழில் இன்கை மட்டம் ஆகிய மூல்யங்கள் குறைவடைந்து செல்லுமாயின் அதுவே அபிவிருத்தி நோக்கிய செல்லுநிரி" என டட்டில் சியர்ஸ் என்னும் அபிவிருத்தி போருளியலாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேற்கோணத் தினாணத்துவ முடிவு வெளிக்கொண்டும் உண்மையாதேனில், அபிவிருத்திக்கு அத்தியாவசியான அடிப்படை நிபந்தனைகளில் தொழிலின்மை மட்டம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும் என்பதாகும்.

எனின், அபிவிருத்தி என்ற தொலை இலக்கை எட்டுவதில் ஒரு தடைக்கல் என்ற வகையில் மட்டுமே தொழிலின்மை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதா என்ற வினா எழுகின்றது. இல்லை ரம்காலத்தின் பற்பல தனி மானுட, ரழக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கும் அதுவே தோற்றுவாயாக அமைந்துள்ளதை பல நாடுகளின் அனுபவமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இதைகுள்ளின் அமைதியின்மை, மேசாமடைந்து வரும் குற்றச்செயல்கள், ஸ்திரமற்ற அரசியல் நிலை போன்றவற்றிற்கு இதுவே அடிநாடமான காரண என்பதை இலக்கை உள்ளிட்ட பல நாடுகளின் வரலாற்று அனுபவங்கள் சான்று கூறுகின்றன. "தொழிலின்மை என்பது பெறுமதிமிக்க வளர்க்கீடு உழைப்பு வளத்தை விட்டு விரும்பாக்கும் ஒரு காரணி." என கார்ஸ் மாக்ஸ் கூறியிருள்ளதை இங்கு நோக்கற்பாலது.

எனவே இலங்கையில் பார்வையற்றவர்களின் மத்தியில் காணப்படும் தொழிலின்மை பற்றி பேச புகும் நாம் முதற்கண் தொழிலின்மை என்றால் என்ன என்பதை தீட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது ஆகிறது. பெரும்பாலும் 15 வயதிற்கும் 64 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோராயும், வேலை செய்யும் விகுப்பமும் உடல் உள் ஆற்றல் உடையோராயும். வேதனம் அல்லது அது போன்றதொரு நிதியாக் கொடும்பனவை எதிர்பார்த்து தமது உழைப்பினை வழங்க தயாராக இருப்போராயும் உள்ளவர்களுக்கு அதற்கான சந்தேகப்பட்ட வருங்கப்படாத நிலை தொழிலின்மை என வரையறுத்துக் கொள்ளலாம். எனினும் தொழிலின்மையில் சேர்த் தொழிலின்மை சேரில் தொழிலின்மை என்பன உண்டு என்பதையூற்றும் மேற்கூறப்பட்ட வரைவிலக்கணம் சேர்த்தொழிலின்மையையே குறிக்கின்றது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது. அதாவது உழைப்பு சக்தி எவ்வளவு உற்பத்தி நடவடிக்கையிலும் ஈடுபாடாதிருக்கும் நிலை கேள் தொழிலின்மை ஆகும். அது தனது உடல், உள் தரத்திலும் பார்க்க குறைந்த தரத்திலை உற்பத்தி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலை நேரில் தொழிலின்மையாகும்.

இங்கிரு வகை வேலைவிளக்கங்களும் இன்னு கலகூங்கும் பல்வேறு சமீப பிரிவினர் கலாக் கிடையே பரந்து காலம் படுவது பேலவே பார்வையற்றுமென்கு மத்தியும் பெரும் அளவில் சியாமித்துவமிழும் பார்வையற்றுமேர் தொடர்பில் கை தொடர்பாக துல்லியமான கணிப் பீடுகள் இதுவரை போற்றுவதை காரணத்தால் இது தொடர்பாக அவசரம் பிரமாணத்தை கணிப்படுகின்றன, கணிப்படுவது சிரமாக இருக்கின்றபோதிலும், வரலாற்று தியாக இவ்வால் ஒரு பிரதான தொழில்க்கணவை போற்றுவதை வந்துள்ளனர் என்பதற்கும் என்றாலும் உண்டு.

1. பிரசர எடுத்தல் 2. கலை திறமைகளை காட்டி பொருள் சம்பாதித்தல்

பரிக்தத விளிய நூல் பிரசர எடுத்து சீவனம் நடாத்திய குகுட்டகணைப் பற்றி பேசுவதோடு, 18 ஆம் நூற்றாண்டுவரை பார்வையற்றவர்கள் மத்தியில் இத்தகையதோரு தமிழ்ப்பாக்கிய நிலை நிடத்து வந்தமைக்கும் சாஸ்ருகள் கிடைக்கின்றன. உதாரணமாக பார்வையற்றவர்களுக்கான முதலாவது பாடசாலையை தாயித்தவராகிய திரு. பேலன்டைன் ஜூரை என்பார் தனது பாடசாலைக்கு முதல் மாணவராக சேர்ந்து கொண்ட சிறுவன் ஒரு பிரசைக்காரராக இந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. முழுமையாக பார்வையற்ற இந்தச் சிறுவன் மது கோவில் வாயிலில் அம்ந்து ஆராதனையின் பொருட்டு வரும் மக்களிடம் பிரசர எடுப்பதைக் கண்ணுற்ற வெளன்கடன் சில்லறை மாணியங்களை தடவிப்பார்ப்பதை மூலம் அவன் பணத்தை இனம் கண்டு கொண்வதை அவதானித்தார். இது எழுத்துக்களை தடவிப்பார்க்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டால் பார்வையற்றவர்களும் கல்வி பாலி முடியும் என்ற பெரும் உண்மையை அவற்றுக்கு வெளிக்காட்டியதோடு, அதற்கான பாடசாலையை ஆரம்பிக்கவும் அவரைத் தூண்டியது.

நகாகானி ஜூரை, மில்டன் போன்றோர் தமது இயற்கையான கலித்துவ ஆற்றலால் பெரும் புதிர்ப்பிடியவர்கள் ஆவர். ஆனால் இலையறை காயாக இருந்த பல கலையற்றல் படைத்த பார்வையற்றவர்கள் அதனை தமது வருமானத்திற்கு ஒரு முசுகமாக பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். தமிழ் இலக்கியங்கள், வரலாறு போன்றவற்றிலும் அந்தக் கல்விக்கள், பாவன்கள் அரசர்களை நாடு கலித்துவத்தைக் காட்டி, பொருள் சம்பாதித்ததை காலையில்லோம். பிறகுவிட தேரத்தில் 14 ஆம் ஜூலை மாதங்களில் அரசுக்காலையில் மூன்று முன்னிலையில் பார்வையற்றவர்கள் குழு ஒன்று கலைத் திறமைகளை வெளிக்காட்டி பணம் பெற்றார் அறிய முடியின்றது. ஆனால் இதில் வேதநிலையுட்டு அம்சம் என்னவென்ன, பார்வையற்றவர்கள் ஆடல்களையும் பார்வையற்றவர்கள் பார்வையற்றவர்களை அவற்றை தாறுவரைக் கொட்டுவதையோடு அவற்றை கண்டு இரசிப்பதற்காகவே அரசர்களுக்கும் பிறக்கக்கூடுக்கும் முன்னிலையில் அவை நடாத்தப்பட்டதாகத் தூண்டியது.

மூன்றாவது, புதிய சகல் ரத் தில் காலடி வைத் திருக்கும் இத்தருணத்திலுங்கூட இவ்விரு தொழில்களும் பார்வையற்றவர்களின் பிரதான வருமான மூலகுங்களாக உள்ளன. இலங்கையிலும் கூட, பிச்சை எடுப்பதை பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட விழிந்குறைபாடுடையவர்களை சந்திப்பது சர்வசாதாரணாக விளங்குகின்றது. அவ்வாறே கலைத்துறையில் பணம் ஈட்டி வருவோரையும் நூம் இலகுவாக ஸ்திக்க முடிகின்றது.

எனிலும் மூயிபிறையிலர் பார்வையற்றோருக்கான பிறையில் எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்த பின்னர் அவர்களுக்கான கல்வி வாய்ப்புகள் விசாலிக்கப்பட்டதால் நிலைமை ஓரளவேற்றும் திருத்தமுடைந்துள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பல உயர் தொழில்களை எட்டிப் பிடிக்கும் வாய்ப்பை இது பார்வையற்றவர்களுக்கு திறந்து விட்டது. எடுத்துக் காட்டாக 1990 ஆம் ஆண்டு திரு. செல்வமானிக்கம் பிரபாகரன் என்பவர் இலங்கையில் இலங்கை நிர்வாகச் சேவை பரிட்சையில் சித்தியடைந்த முதல் பார்வையற்றவர் என்ற பெருமையைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் உதவிச் செயலாளராகவும் பணி புரிந்தமை இங்கு சுட்டிக் காட்டத் தக்கது. இதுபோன்றே பலர் கலாச்சார உத்தியோகத் தவர் களாகவும், மொழிபெயர் ப்பாளர் களாகவும், எழுதுவினானும் களாகவும், தட்டெழுத்தாளர் களாகவும், அதிபர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் தொழில் வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொண்டனர். தமது தொழிலின் விளைவு எதிர்களியமாக இருக்கும்போது வகை கூறும் உத்தரவாதமுடைய வாண்மைத் தொழில்களில் ஒன்றான சட்டத்துறையிலும் பலர் நீதிபகளாகவும், சட்டத்தரணிகளாகவும் சேவையாற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இவ்வாறு சில பார்வையற்றவர்கள் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறைகளில் அதாவது வேலை நியமனம், வேதனம், ஒய்வுத்தியம் அல்லது சேமலாப நிதி என்பன தொடர்பாக திட்டவட்டமான சட்ட விதிகளைப் பின்பற்றுகின்ற துறைகளில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்ட அதே தருணத்தில் பலர் தொடர்ந்தும் நன்கு இதுபோன்று ஒழுங்கமைக்கப்படாத தனியார் துறைகளிலோ, சுய தொழில் துறைகளிலோ தமது வேலை வாய்ப்பிற்காக தங்கி இருக்கும் நிலையே பெருமளவிற் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, நெசவுத் தொழில் கதிரை பின்னல், கைப்பணி பொருளாக்கம், வியாபாரம் போன்ற இன்னோரன்ன தொழில் முயற்சிகளே இவ்களுக்கு பெரிதும் கைகொடுத்து வருகின்றன.

இலங்கையின் வேலையின்மை போக்கினை அவதானிக்கும் ஒருவர் இதே விகிதாசாரத்தில் பார்வையற்றவர்களுக்கு மத்தியிலும் தொழில் அற்ற நிலை அதிகரித்துச் செல்லும் என்பதை இலகுவில் அனுமானித்துவிடலாம். பின்வரும் அட்டவணை இலங்கையின் தொழிலின்மை வீதத்தினைக் காட்டுகின்றது.

நாள்	ஷ.வி	பேர்	போத்தம்
1990	11.8	23.4	15.9
1994	9.7	20.1	13.1
1995	9.0	18.7	12.3
1997	7.7	16.1	10.5
1998	5.6	14.8	8.8
1999	7.4	10.6	9.1

ஆலை - இலங்கை மாத்திய வங்கி ஆஸ்திரிக்கா 1999

இலங்கை பின் பார்வையற்றோர் எண்ணிக்கை ஏற்ததாழ 10,000 மாத இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பார்வையற்றவர்களிலும் ஒரு கண்சாலை பங்கினர் வேலையற்று இருப்பு என்பதில் சந்தேகாரல்லை.

இவர்கள் மத்தியில் காணப்படுவது தொழிலின்மையைப் போக்குவதில் காலாப்படும் முக்கிய இடர்பாடு என்னவேனில் மருத்துவ ரீதியாக இவர்கள் ஒரு நாட்டின் ஊழியப் படையிலிருந்து தலைக்கப்படுவ மக்களாக இருப்பதாகும். அதாவது 55 வயதிற்கும், 64 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட சனத்தேகரவு வேலை செய்யும் உடல் எ ஆற்றல் அற்றோரும் தொழில் செய்யும் எருப்பாற்றோரும் சுலத்தொகையை நீக்கவருவதே ஊழியப்படை எவ மதிப்பிடப்படுகின்றது.

ஊழியப்படை = வேலை செய்யும் வயது ஆற்றலுடைய சுலத்தொகை - (உடல், உள ஆற்றலற்றோர் + வேலை செய்யும் விருப்பமற்றோர்)

இந்த வகையில் முழுமையாக பார்வையிழந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, பகுதிப் பார்வை இழந்தவாகனும் கூட மருத்துவ ரீதியாக தொழில் செய்யும் தகைமையை இழந்தவர்களாக கருதப்படவர்களாகிவிடுகின்றார்கள்.

இதனை தவிப்பதற்கே 1988 ஆம் ஆண்டு 27-88 குற்ற நிலுபத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் இலங்கை அமைச்சரவைவுத் தீர்மானத்தின் படி வழங்கப்படும் லொத்த தொழில் வாய்ப்புகளில் 3% அங்கவிலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எனினும் சில அரச அதிகாரிகளின் மன்ப்பாங்கு இந்தகைய ஏற்பாடுகளை தவிடு பொடியாக்கிவிடுகின்றன என்பதை இங்கு மிகுந்த மனவேதனையிட்டு கூடிக் காட்டியே ஆக வேண்டும். பார்வையற்றவர்கள் எனில் அவர்கள் எதற்கும் தகைமை அற்றவர்கள், அவர்கள் வேலை செய்யும் ஆற்றலற்றவர்கள், அவர்களுக்கு வேலை செய்ய வேலதிகா தலைகளா ஏற்பாடு செய்ய மேட்டுர் அவர்கள் முழு விலைத்திற்மாற்றார் செலவை ஆற்ற மாட்டார்கள்

என்பன போன்ற சில எடுகோள்களின் நடுவில் அவர்கள் தமது மனப்பாங்கை கட்டி எழுப்பியிருக்கின்றார்கள். கட்டி எழுப்பியும் வருகின்றார்கள். உண்ணமலில் சித்திரங்களோடு தொடர்புடைய தொழில்கள், கணக்குகள் நுட்பங்களைப் பெறுமளவில் தேவைபடுத்துகின்ற வேலைகள் போன்ற ஒருசில வேலைகளில் பார்வையற்றவர்களால் சிற்சில இயலாமைகள் உண்டு என்பதை ஓப்புக் கொள்ள வேண்டியுள்ள அதே தருளத்தில் அதற்காக ஒட்டுமொத்தமென எல்லாத் தொழில்களில் அவர்களது அங்கக் குறைபாடு ஆற்றல் குறைபாட்டை பயன்படுத்திவிடுகின்றது என முடிவு கட்டி விடுதலே இங்கு பரிதாபகரமானது.

ஆகவே பார்வையற்றவர்கள் மத்தியில் நிலவும் தொழிலின்மையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு சட்டங்களில் இன்னும் காணப்படும் தடைகள், சமூகத்தின் பிற அங்கத்தினர் மத்தியில் காணப்படும் மனப்பாங்கினால் உண்டாகும் தடைகள், விஞ்ஞான விருத்தியின்மையால் தோன்றும் தடைகள் என்றவாறான தடைகளை நீக்குவதன் மூலமே இக்காத்திரமான பிரச்சினைக்கு ஒரு சமூகம் முகங்கொடுக்கக் கூடும். சமூகத்தின் ஏனைய பிரசைகளைப் போலவே பார்வையற்றவர்களுக்கும் வாழும் உரிமை என்ற அடிப்படை மனத உரிமை உண்டு என்பதையும், அதனால் அவர்களும் தொழில் ஒன்றை பெற்றுக் கொள்ளும் உரித்துடையவர்கள் என்பதையும் அனைத்துத் தரப்பினரும் அங்கீரிக்க வேண்டும். "பசி என்று ஒருவன் வந்தால் மீனைக் கொடுக்காதே. தூண்டிலைக் கொடு" என்ற மா -வோ -சேதுங் அவர்களது கூற்று இங்கு ஶோக்கத்தக்கது. ஆகவே பார்வையற்றவர்கள் மற்றவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது பரிதாபத்தையோ அன்றேல் உபகாரத்தையோ அல்ல. மாறாக தமது ஆற்றலுக்கு இசைந்த தொழில்களில் ஈடுபடும் வாய்ப்பினையே அவர்கள் எதிர் நோக்குகின்றனர். பொருத்தமான தொழில் வாய்ப்புக்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுமாயின் தமது அங்கக் குறைபாடு ஆற்றல் குறைபாடு ஆகாது என்பதனை அவர்கள் நிருபிப்பார்கள்.

சந்தீக்க வைத்த சந்திப்புக்கள்

இரு காலை வேளை கடவுளை வழிபட்ட பின் கதிரையில் அமர்ந்திருந்தபடி கைகளைப் பிழைந்து மூளையைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேன், நிகழ்கால நிகழ்வுகளோடு மனம் போராடியது. வல்லரக்களின் ஆயுத உற்பத்தி அதன் விற்பனைகள் காரணமாக தேசங்கள் நாசங்கள் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதன் அழிவுகள் குறித்து சிந்திக்கின்ற வேளை சிரசு குடாகிறது. அதிகம் அலட்சிக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. வன்முறைகள் வழங்கிய மரணங்கள் ஒரு புறம் இருக்க அதன் விளைவால் அவயங்களை இழந்து அல்லல் படும் மக்களை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய யார் தயாராக இருக்கிறீர்கள்?

முதலாம் இரண்டாம் மகாயுத்தங்கள் ஏற்படுத்திய நிகழ்வுகள், யப்பான் மீது அனுருண்டு விழுந்ததன் பாதிப்புகளின் விளைவுகளை இன்றும் அனுபவிக்கும் நாம் தொடர்ந்தும் துயரங்களைத் தான் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். யுத்தம் தொடர்வதனால் உடல் ஊனம் அடைவோரின் தொகையும் மிக அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கண்ணி வெடிகள் காரணமாக கணக் கற்றோர், கால்களையும் ஏனைய அவலயங்களையும் தொடர்ச்சியாக இழக்கின்றன. இதைத் தவிர குண்டு வெடிப்புக்கள் விபத்துக்கள் விளைவாக ஊனம் அடைவோரின் தொகை இன்னும் அதிகரிக்கிறது. இயற்கை நியதியின் காரணமாகவும் ஊனமுள்ள குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. குறிப்பாக இயற்கைக்குப் புறம்பாக நடக்கும் அன்த்தங்களை யாரால் தடுத்து நிறுத்த முடியும்? யுத்தத்தை நிறுத்த முடியுமா? வன்முறைகளைக் கைவிட முடியாதா? என்கிற குழப்பத்திற்குள் நாம் செல்லாமல்" ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவ முடியுமா? அவர்களுக்கு ஆறுதலையும், ஆதரவையும் வழங்க முடியுமா? என்கிற சிந்தனையில் ஈடுபட்டு அதன் செயலாக்கத்தில் யார் இறங்க விரும்புகிறீர்கள்? ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் எமது நாட்சின் நிலைமை காரணமாக எந்த நேரத்திலும் "நானும் ஊனமுற்றவனாக மாறலாம் எனும் எண்ணம் இருக்க வேண்டும்" என் தெரியுமா? குழலில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் அதைத் தான் சொல்லிக்கொடுக்கிறது. இந்த இடத்தில் தேசத்தில் வாழும் ஊனமுற்றவர்களின் தேவைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவற்றை இயன்றவரை பூர்த்தி செய்ய எவராவது ஆவலாக இருக்கிறீர்களா?

இதோ இவர்கள் பேசுகிறார்கள் "சத்தத்தைக் கேளுங்கள் சங்கதிகளை விழுங்கிக் கொள்ளுங்கள் இவை ஒலங்களின் ஒலிப்பதிவுகள் அல்ல. தேவைகளின் தெரிவிப்புக்கள்" "மனக்க மறந்த அரும்பையும், இளைக்க மறந்த கரும்பையும், எனக்குக் கொடுத்த இறைவனின் கணக்கை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்" கணக் கற்றோரின் கலக்கங்கள் இது தான். வெளிப்பாடுகளை விழுங்கிக் கொள்ளுங்கள் "நாங்கள் மௌனங்களைக் கலைக்கிறோம் நீங்கள் செவிகளைச் செம்மைப்படுத்துங்கள்" "நான் போலியோ காரணமாக நடக்கும் சந்தர்ப்பத்தை

இழந்தேன். இருப்பிலூம் படித்து இன்று அரசாங்கத்தின் உயர் நிலையில் வேலை செய்கிறேன். என் ஜடல் ஊனத்தைக் குறித்து அதிகம் நான் அலட்டிக் கொண்டவில்லை" இங்ஙபரின் நிலையில் யாராவது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம் அல்லது. இதை விடக் கீழ் நிலையிலும் இருக்கலாம் எதுவாயினும் குறைபாடுகளைக் குறித்து கவலைப்படுவதைக் கைவிடுங்கள் இன்னும் ஒரு ஃபர் தன் கருத்தைத் தருகிறார். நான் ஒரு எழுத்தாளன் நன்றாகவே முதிக்கொண்டிருந்தேன். ஒருவிபத்தில் என்கால்களை இழந்தேன் இப்போது என்னால் எழுத முடியவில்லை மிகவும் அதையியப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்" கேட்டார்களா ஒரு சாதாரண ஊழியக் காரரின் உள்ளக் குழுவில் இது இவருக்கு ஒரு ஆதரவும் உறுதுணையும் தேவை தொடர்ந்தும் இவர் எழுத மன வைராக்கியம் அவசியப்படுகிறது.

இன்னும் ஒரு உயர்ந்த மனிதனின் உள்ளத்துடிப்பு இது. "நான் எங்கே போவேன் எனது வேலை இந்த வீட்டிற்குள் கழிக்கிறது விரும்பிய இடத்திற்கு நடந்து போக இயலாது தேவைப்பட்டால் ஒரு ஆட்டோவைப் பிடித்துப் போவேன்" ஒரு வசதி படிடத்த வள்ளளின் வார்த்தைகள் அது.

ஒரு குடும்பத் தலைவரின் தலைவலிப்புத் தொடர்கிறது. "நான் உழைத்துக்கு குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற சவுதிக்குப் போனேன். அங்கே மின்சார வேலை செய்யும் பொழுது விபத்து ஏற்பட்டது. இந்த அள்ளத்தம் காரணமாக எனது கையொன்றை இழந்தேன் காலிலும் சில பாதிப்புக்கள் பின் இலங்கை வந்து கவீப் ரிக்கட் விற்று குடும்பத்தை நடத்தினேன். கடைசியாக நான் வேலை செய்த கம்பனியில் இருந்து கொஞ்சம் பணம் வந்தது. அப்பணத்தை வைத்து இப்பொழுது சுயதொழில் செய்கிறேன்". இதுவும் ஒரு மனிதனின் சலனங்கள் தான்.

இன்னும் ஒரு மனிதனை இங்கே சந்திப்போம். "என் சகோதரிகளுக்குச் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்பிடுன் மத்திய கிழக்குநாடு ஒன்றுக்கு சாரதி வேலை பற்றிச் சென்றேன் சிறிது காலம் தான் வேலை செய்திருப்பேன் ஒரு நாள் எனது வாக்கைத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அது ஒட்டகம் ஒன்றுடன் மோதியது.

இதனால் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் கவத் தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டேன். கடைசியாக என்ன நடந்தது தெரியுமா? என் கழுத்துக்குக் கீழ் உடல் உறுப்புக்கள் இயங்கவில்லை மிகவும் மனப் போராட்டத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னால் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்களே இப்பொழுது என்னை கவத்துக் காப்பாற்றுகிறார்கள்.

உண்மையிலே இது ஒரு வேதனையின் வெளியீடு தான். எதிர்பார்த்த விளைவில் ஏற்படும் விபத்துக்கள் ஒரு தனிமனிதனை காலம் முழுவதும் கண்ணில் வாழுவதைத் தீர்க்கிறது.

கால்களை இழந்தவர்கள் டாக்காந் கால்ட்டப்பாடு நிறுத்தவன். கொங்காளா இழந்தவர்கள் தங்கள் நூலாய்த் வேலைகளைச் செய்யச் சிரமப்படுகிறார்கள். கண்பார்வையற்றவர்களும் தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதில் பல் வோரு சிரமத்துக்கு ஆளாகிறார்கள். பொதுவாக அவயங்களை இழந்தவர்களும் உடல் வலுக் குறைவுள்ளவர்களும் வாழ்க்கையில் சிரமங்களைச் சுமந்தே தங்கள் கருமங்களை ஆற்ற வேண்டியில்லை. யாரோ ஒருவரைச் சார்ந்தே வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களின் நிலையினை அறிந்து அவர்களுக்குத்தவ வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து செயற்பட்டால் ஊனமுற்றோரும் ஏனையோரைப் போல ஓரளவுக்கு இடையூரின்றி வாழலாம்.

எல்லாம் நிறைவாக இருக்கின்றோம் என்கிறவர்களே ! மனிதாபிமானம் மனித நேயம் என்ற அடிப்படையில் சிந்திக்கிறவர்களாக மாறுங்கள். ஒசைக்களைக் கேட்கும் வாய்ப்பு செவிப்புலன் அற்றோர்க்கு இல்லை. அவர்களும் ஒரு வகையில் புறச்சுழலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனினும் பார்க்கும் புலன் இருப்பதனால் வெளித்தோற் வித்தியாசங்களை விழுங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் பார்வைப்புலன் இல்லாதவர்களின் நிலை வேறு. கேட்கும் சக்தி இருப்பதனால் எந்த விடயத்தையும் கேட்டு, விசரித்து, பொருட்களின் அளவுகளைத் தொட்டு உணர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். காட்சிகளைக் கானும் சந்தர்ப்பம் இல்லாவிட்டாலும் ஏதனையும் மற்றவர்களின் துணையுடன் ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். எனினும் மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்கும் நிலை தவிர்க்க இயலாததே.

ஊனம் உற்றவர்கள் சார்பில் ஒரு கோரிக்கை முன் வைக்கப்படுகிறது. அங்கக்குறைபாடு உள்ள ஒருவரை நீங்கள் சந்திக்க நேரிட்டால் அவரை அண்மித்துக் கூதையுங்கள். அவர்களின் தேவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் உங்களால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்யுங்கள். உதவி என்பது போருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது மட்டும் அல்ல, உங்கள் சர்ரத் தினால் செய்யப்படுவதும் உதவி தானே? ஒரு அவயக் குறைபாடு உள்ளவரை அண்மித்து அவருடன் அளவளாவி ஒரு ஆறுதலான வர்த்தையைக் கூட உங்களால் வழங்க இயலும், இவ்வாறாகவே அங்கவீஸிம் உற்றவர்களும் தங்கள் குறைகளை நினைத்து குறுகிப் போகாமல் தங்களால் முடிந்த செயல் பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் திறை பக்தி தன் நம்பிக்கை என்பவற்றுடன் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வாழ்வில் முன்னுக்கு வரவேண்டும் இவ்வாறு செயல்பட்டால் வாழ்வில் வரும் சோாவுகளை நீக்கி கூகும் பெறலாம். ஊனமுற்றவர்கள் தங்கள் ஊனத்தை நினைத்து வருத்தப்படாமல் வாழ்வில் சாதிக்கக் கூடியவற்றை சாதியங்கள்

தொடரும்.

உப்பாய் இருங்கள்

மானிதன் ஒவ்வொருவனும் பூரிக்கு »ப்பாய் இருக்கின்றான். உப்புக்கு உப்பாய் இருக்கும் மனிதர்கள் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டும். உப்புதன் சாரத்தை இழந்து போகும் போது வெளியே வீசப்படும். அது மனிதர்களினால் மதிக் கப்படாமல் மாறாக மதிக் கர்ப்படும். "உப்போகமற்ற உப்பும்", "உதவிடும் உணர்வில்லாத மனிதர்களும்" என்றுதான். எனவே சாரமுள்ள உப்பாய் சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள வாழ்க்கையை வாழுங்கள்.

வெளிச்சமாய்ருங்கள்

கிழக்கு வெழுக்கும் வேளை விளக்கைகத்தூக்கி யாரும் வெளியே எறிவார்களா?

அஸ்த்தமனம் அகன்ற பின் விளக்கு அவசியமில்லை. ஆனால் மறுபடியும் இருள் சூழும்போது அதன் அவசியம் உணரப்படும். இவ்வாறு இருள் உள்ள இடங்களில் விளக்கின் தேவைகள் உணரப்படுகின்றன. இருள் சூழ்ந்த தேசத்திற்கு ஒவ்வொருவரும் விளக்காகி வெளிச்சம் கொடுங்கள். விளக்கை கொழுத்தி யாரும் வீட்டினுள் மேசையின் அடியில் வைக்கமாட்டார்கள். அப்படிவைத்தால் அவ்விளக்கு வீட்டிற்கு வெளிச்சார் கொடுக்காது. மாறாக விளக்கை ஏற்றி ஒரு உயரமான இடத்தில் வைப்பார்கள். அப்போது வீட்டிலுள்ள அனைவரும் வெளிச்சார் பெறுவார்கள். ஒனில் உள்ள இடத்தில் ஒளிவும் மறைவும் இடம்பெறாது. இவ்வண்ணம் உணர்வுள்ள ஒவ்வொருவரும் எல்லோருக்கும் விளக்காகி இருளை விலக்கும் வெளிச்சமாகுங்கள். ஒரு உபயோகமுள்ள வாழ்க்கையை வாழுங்கள்.

With best complements from:

JEYA BOOK CENTRE

Importers and Distributors of all kinds of Printed Books.

1. Medical Books for undergraduates and post graduates.	5. School Text Books
2. Management	6. Children Books
3. Computer studies	7. Dictionary
4. Science Books	8. Sinhalese & Tamil Books and many more

91-99, U.G. Floor
Peoples Park Complex,
Colombo 11.
Tel: 438227
Fax: 332939
E-mail: jeya@eureka.lk

Branch :
688, Galle Road,
Colombo 3.
Tel: 580594

With best complements from:

KINROSS INN

All Facilities Including Lodging, Rooms & Foods

**30, Kinross Avenue,
Bambalapitiya.
Colombo - 4,
Sri Lanka**

Tel: 555747, 504371, 582626.

With best complements from:

Godfrey Yogarajah

General Secretary Easl
25, Hospital Road,
Dehiwela.

